

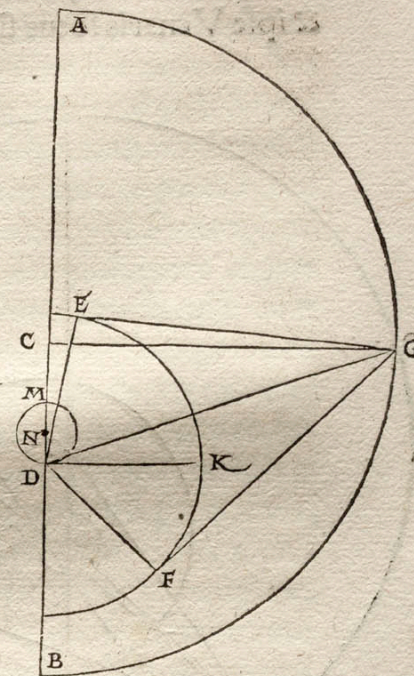
rit una pars, erit $D E$ scrupul. XLIII. & sextans scrupuli, & CD
 AC scrup. unum cum quarta ferè, & qualium AB fuerit 10000 , erit
 $D E$, siue $D F$, 7193 , & $C D$, 208 . ferè, quod erat demonstrandum.

De gemino Veneris motu. Cap. xxii.

A Tramen circa \odot non est æqualitas Veneris simplex duarum maxime Ptolemæi considerationum argumento. Quarum unam habuit anno xviii . Adriani, secundo die mensis Pharmuti Ægyptiorū, sed secundum Romanos erat annus à nato Christo cxxxiii . in diluculo xii . Calend. Martij. Tunc enim Sole medio motu in part. ccc xvii . & dextante unius existente, Venus matutina apparens in part. signiferi ccl xxv . & quadrante, attigerat extremum digressionis suæ limitem part. lxiii . scrup. xxxv . Secundam accepit anno iii . Antonini eodem mense Pharmuti, die eius quarto secundum Ægyptios, quod erat anno Christi secundum Romanos cxl . in crepusculo xii . diei ante Calend. Martij. Tūc quæ erat locus Solis medius in part. ccc xviii . cum dextante, ac Venus in maxima ab illo distantia vespertina part. xl viii . & tertia, visa in parte longitudinis vii . & dextante unius. His ita expositis suscipiatur in eodem orbe terreno \odot signum, in quo fuerit terra, ut sit a g quadrans circuli, per quem Sol ex opposito in utraq; obseruatione secundū motum suū medium præcedere uisus est apogæū eccentrici Veneris, & cōiungatur g c , cui d k parallelus excutetur, & cōtingētes orbē Veneris g e , g f , cōnectāturq; d e , d f , d g . Quoniā igitur angulus egb matutine elongatiōis in obseruatiōe priorī partiū erat xl iii . scrup. xx xv . ac in altera vespertina c g f , pt. xl viii . & tertia, colligūt ambo totū egf , part. xci . cū deince unius ptis. Et idcirco dimidiū d g f , partiū est xl v . scrup. lvii . s. Et reliquus c g d , part. duarum, scrup. xxii . Sed d c g rectus est, igitur trianguli c g d datorum angulorū datur ratio laterum, & cd longitudine 416 . quarum c g est 10000 . Primus autem ostensus est, qd ipsa centrorum distantia fuerit earundem partium 208 , iam duplo ferè maior facta. Secta igitur bisariam cd in m signo, erit similiter

DM, 208

DM 208, tota differentia huius accessus & recessus. Hæc si rursus dissecta fuerit in α , uidebitur esse medium æqualitatis huius motus. Proinde ut in tribus superioribus, accidit etiam Veneri motus è duobus æqualibus compositus, siue per eccentrici epicyclium id fiat, ut illic, siue alium antedictorum modorum. Habet tamen hæc stella aliquid diuersitatis ab illis in ordine & commensuratione ipsorum motuum, idq; facilius & commodius, ut opinor, per eccentrici centrum demonstrabitur. Quemadmodum si circa N centrum, distantia uero DN , circulum paruum describerimus, in quo orbis Veneris circumferatur ac permutetur, ea lege, ut quodocumq; terra inciderit ACB diametrum, in qua est summa ac infima absis eccentrici, centrum orbis planetæ sit semper in minima distantia, id est, in M signo. In media uero abside, ut est G centrum orbis ad D signum, & maximam distantiā CD perueniat. Quibus datur intelligi, quod eo tempore, quo terra semel circuit orbem suum centrum orbis planetæ, geminatas faciat reuolutiones circa N centrum, ac in eadem partes ad quas terra, idq; in consequentia. Per talem enim circa Venerem hypothesim omnimodis exemplis consentiunt æqualitas & apparentia, ut mox apparebit. Inueniuntur autem hæc omnia quæ hactenus de Venere demonstrata sunt etiam nostris consentanea temporibus, ut quæ prius erat tota part. 416. nunc sit 350, quod nos multæ obseruationes docent.

De motu Veneris examinando. Cap. XXIII.

L Quibus assumpsimus duo loca accuratissime obseruata, unum à Timochari sub anno XIII. Ptolemæi Philadelphi, ab Alexandri morte anno LII, in dilu-

S ij culo,